

Wystan Hugh Auden

Koji jače ljubi (The More Loving One)

Dok gledam zvijezde, odnosi su jasni:
Što njih se tiče, ja mogu u krasni.
No zadnja je nehaj na zemlji mora
Od ljudskog il' zvjerskog stvora.

Kako bi bilo da zvijezda plamti
Strastima koje čovjek njoj krati?
Ako čežnja nije jednaka,
Onda neka jače ljubim ja.

Zadivljen mislim da sam, a
Puca im prsluk, zvijezdama
Ne mogu, kad ih vidim, reč'
Nedostajete dugo već.

Pa nestao, umro zvjezdan rod,
Naučit ću gledati prazan svod
I čutjeti mrkle mu moći.
No moglo bi vremena proći...

Uspavanka (glavi usnuloj) (Lullaby /For A Head Asleep/)

Pusti vrat svoj usnuli,
Ljube, ruci grešnoj mi.
Rok i bolest ižežu
Pojedinu lijepost iz
Mile djece, a tek grob
Kaže dijete prolaznim.
U krilu nek' do zore mom
Živo ovo biće jest:
Smrtno, krivo. Za me, pak,
Sve i sasvim prelijepo.

Duh i put bez međa su:
Dok ljubovci leže uz
Podatne joj strmi čar
U nesvijesti redovnoj,
Važnu sanju Venera
Šalje višnje sklonosti,
Nade, opće ljubavi.
Dotle uvid būdi grub
Ledenjakom, vrleti,
Pustinjaku zanos živ.

Sigurnost i vjernost sva
Na ponoći prođu bat
Kao zvona otkucaj
I luđaci pomodni
Puste krike dosadne:
Zadnja para troška tog,
Strašne karte navještaj,
Plaća se; ali noćas,
Šapat, misli, cjelovi
Neka se ne izgube .

Lijepost, ponoć, sanja mre ...
Nek zore što piri ćuh
Uz čelo ti usnulo
Tako sladak dade dan
Što oku je, srcu blag,
Što ispunja smrtni svijet.
Podne suho doznalo
Da te hrani tajna moć,
Dala crna noć da tebe
Čuva ljudska ljubav sva.